

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๔๙๗)

ออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน
พ.ศ. ๒๔๙๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติ
ให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๔๙๗ และมาตรา ๖๕
แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. การรังวัดทำแผนที่เพื่อออกโฉนดที่ดิน ให้กระทำ
ได้ ๒ วิธี คือ

(๑) แผนที่ชั้นหนึ่ง กระทำโดยวิธีใช้กล้องธูปโอด
ไลท์โยนยัดหลักเขตวัดข้ามทิวเขาของทิศ ระยะ และคำนวณ
เป็น ค่าพิภคฉากสี่เหลี่ยมจากมุมหลักฐานโครงการแผนที่
และคำนวณเนื้อที่โดยวิธีคณิตศาสตร์ จากค่าพิภคฉากของแต่
ละมุมเขต

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๗๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ ธันวาคม ๒๔๘๗

(๒) แพลนที่ชั้นสอง ซึ่งใช้แพลนที่ระวางเป็นหลัก
กระทำโดยวิธีวัดระยะเป็นมุมฉาก หรือวัดระยะสัปดาห์เป็นรูป
สามเหลี่ยมจากเส้นหมุดหลักฐานโครงการแพลนที่ หรือโดยวิธี
จากรูปถ่ายทางอากาศ และคำนวณเนื้อที่โดยวิธีคณิตศาสตร์
หรือโดยมาตราส่วน

ที่ดินบริเวณใดควรกระทำโดยวิธีใด ให้อธิบดีกำหนด

ข้อ ๒. ที่ดินในแพลนที่ระวาง ออกโฉนดที่ดิน ซึ่งทำการ
รังวัดเพื่อออกโฉนดที่ดินไว้แล้วโดยวิธีแพลนที่ชั้นหนึ่งหรือโดย
วิธีแพลนที่ชั้นสอง เมื่อมีความจำเป็นต้องรังวัดใหม่ ให้ทำการ
รังวัดโดยมีมาตรฐานเท่าเดิมหรือดีกว่า

ข้อ ๓. เพื่อให้เส้นเขตที่ดินที่ทำการรังวัดเป็นเส้นตรงไม่
คลาดไปคดมา ให้เจ้าของที่ดินทั้งสองฝ่ายทำความตกลงกำหนด
เส้นเขตเสียใหม่ ให้เป็นเส้นตรงเส้นเดียวหรือหลายเส้นต่
กันได้ เมื่อตกลงกันประการใด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการ
รังวัดไปตามนั้น

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๗

พลเรือโท สุนาวินวิวัฒน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย